

FTMS
Filipino Tribe
Mission
Sweden

NYHETSREV

Nr 4 2009

NYHETER I DETTA NYHETSREV

1. Besök hos ögonspecialist
2. Medicinsk mission
  - a. Barn med harmun
  - b. Undernäring i Mamanwa
3. Vuxenutbildning, mänskliga rättigheter, barnens rättigheter, våld mot kvinnor

BESÖK HOS ÖGONSPECIALIST

Fortsättning om vårt besök med barn från Mamanwa till Davao ögon, för hornhinnetransplantation.

Som du kanske kommer ihåg från föregående nyhetsbrev så har Mareth Salazar en ögonsjukdom som inte kan behandlas i Surigao city, men måste ske via en hornhinnetransplantation. När vi var i Surigao city hos Dr. Go, beslöt vi att hon skulle få medicin för sitt högra öga och att läkaren skulle kontakta Davao om hur, när och var en transplantation kan ske.

Jag gjorde ett besök i Davao den 9 mars, och det var meningen att Mareth skulle komma ner med sin pappa till sjukhuset. Detta hände inte, vilket redovisades i förra nyhetsbrevet, och en ny förhandling och fler möten med vidareutbildning och information till alla parter låg framför oss. Torsdagen den 2 april var jag i Taganito och pratade med läraren, Edelina Perez, och vi kom överens att hon ska visa barnet för föräldrarna och hövdingen minst en gång per månad, och deras utvärdering skall protokollföras. Detta för att de ska förstå att det inte sker någon skillnad i hennes fall med de örter man nu använder.

Efter detta besök hade vi ett seminarie den 17 och 18 april, där alla representanter från de fyra provinserna var närvarande. På lördagen den 18 april var Edelina närvarande och vi gick igenom budget för fadderbarnen i Taganito samt det pågående läget. Edelina informerade att nu vägrade

modern att låta barnet åka därför att det var ett stort möte för Mamanwa i staden Ampayon kommande veckan, 20 – 23 april. Hon sade att hövdingen beordrat alla familjer att delta. Eftersom Cholly Bat-ao, vår nya ordförande arbetar inom NCIP (National Commission for Indigenous People), berättade hon att så inte var fallet utan att representanter från alla stammars råd skall närvara. Detta berörde pappan i familjen eftersom han är en sådan byrådsmedlem, s.k. kagawad.

Edelina hade mobiltelefonnummer till hövdingen så Cholly ringde och pratade med honom om situationen för flickan och risken för hennes blindhet. Hövdingen lovade, efter att också talat med Teodoro, som är hövding för Manobo, att tala om för modern att undersökningen för flickan är viktigare än att hon ska vara med på mötet.

Tisdagen den 21 april bestämde vi att mamman och barnet skulle följa med mig och Teodoro till Davao, men att vi skulle ta vägen via Cagayan de Oro, eftersom vi hade barn födda med harmun som skulle få operation (se annan artikel).

Redan klockan sex på morgonen var vi i Taganito. Edelina och dottern Mareth var där men inte mamman. Hon var kvar hemma i sitt hus på berget och hade nu ändrat sig igen, trots att Datu hade talat om att det var viktigt för barnet. Teodoro kvarstannade medan Edelina hämtade modern för förhandling. Jag måste vidare till byn Bad-as för att möta en volontär som skulle vara assistent till oss. Vi väntade där på Teodoro, och han kom ensam klockan tio, så vi fortsatte till Butuan tillsammans.

På bussen berättade han att mamman ska åka på det stora mötet i Ampayon, och eftersom hövdingen (Datu) var där och inte i Taganito, frågade Teodoro sin fru Cholly, som arbetar på NCIP, som höll mötet i Ampayon för Mamanwa, om assistans med förhandling med Datu och familjen. Mamman och dottern kom i separat buss från TMC, efter klockan fyra. Eftersom de skulle komma sent och vi även hade ärende till Cagayan de Oro, delade vi på oss, med avsikt att träffas i Davao följande dag. Mitt och assistentens ärende i Cagayan kan du läsa i artikel om barn med harmun.

På kvällen talade jag med både Cholly och Teodoro och de bekräftade att förhandlingarna gått bra och att man nu bestämt att modern och barnet skulle åka med Teodoro till Davao nästföljande dag klockan åtta på morgonen. Av detta beslut to jag därför nattbussen till Davao för att förbereda deras ankomst. Restiden till Davao var för mig c:a sex timmar och för Teodoro sju timmar. Han skulle därför inte hinna inom kontorstid varför jag behövde vara i Davao för att försöka kvarhålla en läkare till Mareth.

Kommande morgon var jag redan i Davao och väntade på Teodoro's besked om att de var på väg. Det var hans fru som kontaktade mig först. Hon talade förtvivlat om att mamman ändrat sig på nytt och vägrade följa med. Nu hänvisade hon till den månatliga utbetalningen från TMC, när hövdingen var på vår sida, och CRO (Community Relations Officer) var inte närvarande med oss.

Vi insåg att vi nu måste samordna alla tillgängliga instanser i kommunen för att kunna hjälpa barnen med läkarvård. Det räcker inte med en instans åt gången utan vill nu lägga förslaget till arbetsgruppen för Mamanwa att samordna barangay Captain i Taganito, CRO från TMC, hövdingen samt stamrådet från Mamanwa samt berörda föräldrar till ett särskilt möte med utbildning i dessa frågor.

Vi har redan Dr Go som behandlade Mareth i Surigao city, och som vill komma för att informera om medicin, behandling och allmänt om vaccinationer samt pastorerna Rubenial och Huelma som är lärare inom DepEd för vuxenutbildning som kommer att arbeta med detta.

Jag bestämde därför att besöka DMC Davao Medical Center för att förbereda och ta reda på mer information om vad som sker vid en hornhinnetransplantation.

Denna gång hittade jag dessutom rätt avdelning. Den jag redovisade i förra numret var eftervårdsavdelningen och nu kom jag till behandlingsavdelningen. När jag kom på läkarrummet visade det sig att ansvarig läkare var på tidig lunch, men att hon strax skulle vara tillbaka. En läkare jag talade med sa att hon tidigare varit ansvarig på avdelningen men nu befordrats till andra uppgifter varför hon inte kunde ge mig tillåtelse att fotografera, utan hänvisade till den nya läkaren.

Den nya läkaren kom och hon sa att hon var nyutexaminerad ögonspecialist och ny i sin funktion som ansvarig på avdelningen, varför hon bad mig att tala med sjukhusledningen innan jag kunde tala med henne om hur behandlingen kan gå till samt ta kort.

Jag vände mig till chefen på sjukhusadministrationen och hans sekreterare presenterade mig för chefen för avdelningsklinikerna, som tack och lov, i detta fall, också var ögonläkare. Hon tittade på de fotografier jag hade av barnet och hennes ögon och bekräftade okulärt att

diagnosen synes korrekt. Efter att vi talat om de omständigheter som hindrat oss från att få med oss barnet till Davao, insåg hon också hur viktigt det är att vi kan visa hur det ser ut i samband med en behandling av ögonen och eventuell ögontransplantation. Hon kallade till sig den ansvariga läkaren, som jag träffat innan, och talade om för henne att jag hade fri access till avdelningen och att hon skulle berätta om behandlingen. Hon bekräftade också med några få korrekationer, vad Dr. Go redan kontrollerat åt oss, nämligen att:

- DMC Davao Medical Center utför kompletta transplantationer men hornhinnebanken från olika donatorer finns i Manila.
- Mareth blir opererad under deras välgörenhetsprogram, som vill undanröja flera av våra kostnader.
- Vi måste betala donationen av hornhinnan, priset på detta är p25,000.

På bilderna till vänster kan du se hur en ögonoperation går till. Principen är densamma för de flesta sjukdomar i ögat och man arbetar med mikroskop. Två assistenter handräcker kontinuerligt kirurgen vad han behöver under operationen.

Både barn och vuxna opereras på samma avdelning. Sjukhuset har ingen barnavdelning. I mån av otillräckligt utrymme, använder man operationssalar på bottenvåningen, normalt använda av ortopedisk klinik.

En hornhinna kan fås till vuxna inom en månad från ögonbanken i Manila, men i fallet med Mareth är man osäker på hur lång tid det kan ta innan man hittar en hornhinna. Priset på hornhinnan bestäms av den analys som hornhinnan ska gå igenom, eftersom den ska scannas fri från sjukdomar som hepatit, HIV m.m. samt transporteras till Davao. Kemisk analys beräknas till 20,000 peso samt kringkostnader på c:a 5,000 peso. Vi beräknar patientkostnaderna inklusive färd, kost, logi samt assistent till c:a 15,000 peso.

GÅVA

Liksom i föregående nummer vill vi fråga dig om en gåva eftersom denna operation kommer att innebära kostnader som är utanför vårt sparade kapital, och som ni ser försöker jag även att finna lokala finansiärer samt via olika program från regeringshåll och andra organisationer. I Mareths fall kommer vi att söka hjälp från två andra instanser i första hand.

1. Socialförvaltningen i Claver kommun, som är den kommun som byn Taganito tillhör.
2. NCIP är det statliga organet för urbefolkningen, och de har vissa fonder för Mamanwa, liksom för andra stammar. I detta fall krävs att stamhövdingarna samarbetar med oss och familjen för att frigöra pengar till detta.

I fallet 1 och 2 ovan, tar DMC ansvar att pengar utbetalas till sjukhuset från dessa organ. Det enda man bett oss om att se till medföljer patienten är en verifikation om social status, referens från barangay Captain samt en läkarrapport från Dr Go.

I övrigt kommer vi att ha extra utgifter utöver detta i samband med transporter, mat, hotell, hygienartiklar och assistans men också p.g.a. den undervisning som nu påbörjas för att visa stammen vikten av vaccination till barnen, och även de vuxna, så är vi tacksamma om du vill ge en gåva till detta.

Den totala kostnaden för behandlingen, med ett besök för utvärdering, analys och måttagning samt återbesök för själva transplantationen med kostnader för hornhinnan har beräknats till c:a 40,000 peso, vilket motsvarar c:a 8,000 SEK.

Kostnad för undervisning är fortlöpande, men i vilket fall är vi glada för donationer oavsett storlek, eftersom många små ger oss möjligheten att hjälpa likväl som en stor. Eventuellt överskott går till konto för hjälp till barn med behov för läkarhjälp, se artikel om barn med harmun.

Om du ger oss en gåva för detta, märk det med: medicinska projekt, eller CHP1100 (Barnhälsovård).

Tack för din gåva!

MEDICINSK MISSION

BARN MED HARMUN

Jag har sedan i julas själv varit sponsor till lilla Brian som är född med harmun. Hans föräldrar hade inte råd att åka till Cagayan de Oro, trots att behandlingen där är fri. Föräldrarna behöver arbeta, och resan och maten är dyr för dem.

Brian med mormor och Pastor Cynthia

Brian hör till Assembly of God, pingstkyrkan i Alegria, och i samma kommun finns det totalt fem barn som behöver denna operation. Jag gav dem pengar redan i december för att kunna utföra denna operation, men läkaren som utför denna operation har inte haft tid innan april.

I samband med detta arbete fann jag ut att det var pastor Senonis (föregående nyhetsbrev) som är kontaktperson för denna typ av läkarmission, och då jag fann ut att det även fanns en tioårig flicka i min by Adlay, med samma problem, frågade jag honom om det gick bra att hon också kunde komma. Han var positiv till detta och det bestämdes initialt att barnen skulle samlas i Alegria söndagen den 19

april för att resa tillsammans med pastor Cynthia Mihares på måndagen.

Jag avtalade med föräldrarna till Nicky, som flickan heter i Adlay, att jag skulle komma till dem med mer information under torsdagen den 16 april. Vi kom överens med hennes föräldrar att pappan skulle följa med till Cagayan. Jag fick besked av Cynthia att hon behövde skjuta på färden en dag eftersom hon behövde gå till banken på måndagen för att få ut allt sparkapital för alla barnens behandling. Hon föreslog att pappan och Nicky bara behövde ta bussen tidigt nästa morgon till Bad-as, så skulle hon hämta dem där med sin mc, varför jag lovade familjen att komma med pengar för deras resa till Bad-as eller Alegria beroende på hur det skulle gå.

På söndagen när jag kom tillbaka sa pappan att de inte bestämt sig än om de ville åka med barnet på denna fria behandling, utan att han skulle komma tillbaka senare på kvällen när han hade talat med sin fru. Eftersom han aldrig kom, gick jag dit med min fru Jovelyn som tolk. Det visade sig att han gett sig ut för att fiska och inte skulle komma tillbaka förrän fyra nästa morgon, och bussen skulle gå fem. Han hade inte talat med sin fru och hon var rädd för att ta ett eget beslut utan honom. Vi kom därför överens om att möjligheten fanns, men att de behövde komma omedelbart på morgonen för att få pengar till resan is så fall.

Jag meddelade Cynthia att resan var inställd men att jag skulle meddela henne om de ändrade sig. Hon blev bekymrad för flickan med. Jag gick omedelbart, sent på söndagskvällen, och samtalande med byns Captain eftersom jag nu hade flera fall av brott mot såväl mänskliga rättigheter som barnkonventionen i byn. Jag upplyste henne om de fall som det omfattade, inklusive Nickys fall. Hon berättade att familjen hör till en sekt som heter Kyrkan av sten, och att de har regler liksom Jehovas Vittnen när det kommer till operationer och behandlingar. Jag informerade henne att man inte kan låta ett barn lida p.g.a. en tro, eftersom barnet är oskyldigt och inte kan ta egen ställning för sin behandling i kraft av tro utan

skyddas så länge det är minderårigt av barnkonventionen från onödigt lidande, och att familjen omedelbart måste upplysas och informeras. Vi kom överens att tillsammans se över hur vi kan nå ut till de medlemmar i samhället som står utan utbildning och läskunnighet.

Vi ska nu titta på hur det gick för några av de barn som åkte till Cagayan och fick sin operation genomförd. Barnen delades i två grupper, den första gruppen om tre, som Nicky skulle varit med i, var också "mitt" barn Brian, två år, och en tvillingpojke på sex år vars namn är Refiel. Här är Brian, han opererades måndagen den 27 april och kom hem torsdagen den 30 april.

Här är Refiel, han opererades först, redan onsdagen den 22 april och kom hem natten till den 28 april, varför jag kunde besöka honom på hans mammas arbetsplats på marknaden och ta ett nytt fotografi av honom och några av hans familj.

Refiels tvillingbror Rafael är jätteglad nu när han har en riktig tvillingbror, och alla är spända på hur Refiel kommer att se ut när alla sårerna är läkta.

Refiel mår bra och äter som vanligt. Faktiskt mer än vanligt. Enligt mamman ville inte pojken äta förut men nu äter han hela tiden, så tydligen har han fått smak för mat.

Refiels mammas affär och på bilden ser du henne sitta samtalandes tillsammans med tvillingarna och pastor Cynthia Mihares.

Detta är hur vi bl.a. använder pengar som skänkts till barnens medicinska behov och barnhälsovård. Detta är också ett bra tillfälle för oss att knyta kontakt med människor i samhället för undervisning i hur vi tillsammans kan skapa möjligheter.

Tack för ditt bidrag, alla inblandade sänder varma hälsningar till sina sponsorer.

Efter ett antal veckor ska barnen tillbaka till sjukhuset i Cagayan de Oro City för att ta bort stygnen. Som nämnt ovan i föregående artikel är vi glada för gåvor till vårt konto för barnhälsovård. Också gåvor för utbildning är viktiga eftersom flera föräldrar inte vill låta sina barn resa för att få medicinsk hjälp, detta av olika orsaker men oftast baserat på mytologi och inhemska traditioner, men ibland också p.g.a. politisk korruption.

UNDERNÄRING I MAMANWA

Detta kapitel är inte roligt att skriva om, men är ett av våra absolut viktigaste ändamål i vårt arbete i Filippinerna. Många människor i Europa, och framför allt i Norden som jag pratar med, inser inte hur allvarlig situationen är för stamfolken och de utan utbildning i skolan.

I artikeln ovanför kan du se hur människor reagerar av misstänksamhet när vi erbjuder hjälp; de får skylla sig själva säger folk på gatan i Sverige! Sprickan är djup när det gäller förståelsen för hur man kan hjälpa dessa människor. De som läst Svensk historia, vet att vi en gång befunnit oss i liknande situation för mindre än 150 år sedan. Kan vi inte dela med oss av vår kunskap, teknologi och erfarenheter?

Tyvärr ingår det i min erfarenhet att möta dessa problem i vardagen, och att se hur människor p.g.a. olika anledningar väljer att inte lyssna till råd och anvisningar hur de kan skapa en näring till sin egen familj.

Man vill leva som man alltid har gjort. "Så här gör vi i Filippinerna!" Har jag inte hört detta i Sverige med?

Det var ju alltid bättre förr, och inte en tanke på att utveckling också kan vara positiv i bemärkelsen bättre försörjningsmöjligheter till sin egen familj och byn man bor i. Jag ska nu återge en berättelse ur mitt eget liv i Filippinerna och börjar den tredje maj 2006. Fyra dagar innan föddes Angel, dotter till Mavin och Beauty. Jag mötte dem denna dag i deras nya boställe utanför Pantukan.

Mavin är son till Mamanwas hövding, och denna majdag var han fortfarande ett barn i en ädel familj. Han var nygift och såg sitt första barn födas. Hans grupp av Mamanwastammen ingick i det program som vi startat upp samma år med utbildning, de som senare kom att börja grundskolan i Adlay.

Mavin hörde inte till dessa. 2007 var hans fars ögon så dåliga att han inte kunde leda stammen som hövding längre. I och med detta beslutade han att hans son skulle ta över. Mamanwa höll en officiell ceremoni, och liksom vi har invigning av vår kung, har de en invigning av sin nya Datu. Den unga pappan Mavin kom att bli Datu Mavin, hövding över Mamanwa i Adlay och Pantukan. Tillsammans med Datu Berting är han en av två hövdingar i området. Han har egen betjänt i Mamanwastammen, men för att försörja sig, familjen och stammen har han tagit arbete i det närliggande gruvbolaget VTP. Samma bolag som min egen svåger är anställd i.

I Mamanwa går inte lönen till den egna familjen, utan alla män lägger samman sina inkomster och dessa fördelas så att alla har mat och vad man behöver. En god metod som håller samman stammen, men som försvårar hjälparbete liknande vårt, eftersom vi inte kan inrikta oss på ett barn eller en familj, utan måste arbeta med bredd till hela stammen.

Tillsammans med Mavin har vi dock kunnat dela gruppen i de som kan ta emot utbildning och de som måste arbeta. Mavin ger vi fortlöpande råd och utbildning hur han kan samarbeta med olika organisationer i samhället. 2008 när jag kom hade man tvingats lägga ner utbildningen tillfälligt eftersom många föräldrar valt att ge sig upp i bergen för att försörja sig. Mavin ville ge stammen utbildning i skolan men eftersom jorden i Adlay inte är bra

att odla i valde Datu Berting att flytta upp i Pantukan igen, varför en splittring låg för handen. Byrådet i Adlay har berett ett område som ska bearbetas för att ge möjlighet till stammen att odla sina örter och grönsaker, men p.g.a. de olika gruvbolagen som startat verksamhet hade något annat alvarligt hänt.

Eftersom stammarna är skyddade enligt lag, och att deras naturliga boområden inte får röras eller förstöras, betalar bolagen in kapital som ska användas för stammarnas utveckling samt återställande av naturen efter genomförda arbeten. Vi hoppas att kunna bidra med att övervaka att detta sker och att inte någon ska bli lidande av detta.

Dock var en följd av denna generositet till stammarna, att folk anmälde sig vara tillhörande olika stamfolk. Manobo är populärast, eftersom de liknar andra Filippiner. Detta för att de vill ha del i de pengar och den hjälp som betalas ut och ges månatligen via de olika bolagen. Vi har tyvärr erfarenheten av en sådan falsk person som t.o.m. är under utredning nu i det att han har en chefspost inom kommunen, och vars arbete är att fördela pengarna mellan de två stammarna i Adlay, Manobo och Mamanwa. Dock har inte Mamanwa fått någon del alls, samt har de nekats utbildning och hjälp varför han bryter mot både Filippinsk lag och mänskliga rättigheter.

Detta har lett till att ingen har brytt sig om Mamanwa. T.o.m. den medarbetare vi haft för Mamanwa har hoppat av detta arbete och vi har öppnat vad vi kallar "Kids club" i Adlay, som innebär att fadderbarnens föräldrar bildar råd och samarbetar om hur vi kan hjälpa dem bäst med fadderpengarna.

Eftersom Mamanwa är mycket svåra att arbeta med (se även artikel om ögonspecialist), är det få som kan och har tålamodet att hjälpa dem. Byrådet har känt sig utan befogenhet p.g.a. det missförstånd som rått p.g.a. bedragaren som härjat. Jag har personligen talat med den högsta direktören för NCIP, i Butuan, och han har bett oss att se till att Mamanwa kommer in med officiella klagomål. Byrådet i Adlay bestämde onsdagen den 29 april att även de sända in information för att få vägledning i detta arbete.

FTMW fick förfrågan från Datu Mavin den 18 april om vi kunde hjälpa hans dotter som var sjuk. Eftersom ett av våra fadderbarn hör till hans familj, beslutade styrelsen att hjälpa lilla Angel. Redan på söndagen den 19 april var vi till barnläkaren i Cantilan tillsammans med hennes mamma Beauty.

Det var min fru som haft kontakt med Mamanwa eftersom vi har affär de handlar i, och vi är i de närmaste grannar. Med min fru Jovy, Mavins fru Beauty och lilla Angel på motorcykeln körde jag in till läkaren i Cantilan som konstaterade vad problemet med Angel var. Hon var undernärdd.

Tillsammans bestämde Jovy och Beauty att Jovy skulle hjälpa henne att ge näring och medicin dagligen. Eftersom Mamanwa inte klarar av att ge individuell hjälp utan att andra medlemmar också kommer att ta av medicinen, såg vi att enda utvägen att rädda livet på lilla Angel var att min fru blandade till den mängd mjölk och vitamintillskott som krävdes för dagen och gav Beauty varje morgon. Jovy talade om och visade när och hur Angel skulle få sina tillskott, men också att hon måste äta mer än bara ris. Hon måste få näringsriktig mat till riset.

Detta gjorde de tillsammans dagligen, och efter två dagar sa Jovy att barnet åt bättre och såg piggare ut, men fredagen den 24 april hände något och Angel var så dålig att föräldrarna tog henne till det allmänna sjukhuset i Madrid. Av vad Jovy fått veta av medlemmar i familjen och stammen hade Angel fått svårt att andas. De hade då gett henne örter och låtit henne inandas rök för att underlätta andningen.

Detta är ett av de alvarligare problemen med stammen, och med andra stammar med för den delen, att de har egna medicinmän/kvinnor som inte accepterar modern medicin och rådgivning utan har egna lösningar på problem som uppstår. Många gånger försvåras situationen, barnen lider och vi har svårt att nå fram med korrekt vård eftersom föräldrarna är under traditionella ceremoniers makt.

Återigen tog jag motorcykeln. Denna gång med Jovy samt en släkting till barnet och åkte in till MSWD, vilket är kommunens socialförvaltning. De är ansvariga för att sjukhusräkningen blir betald, men eftersom de rest utan ordination från läkare måste det bevisas vilken kommun de är ifrån så att räkningen ska bli betald. Jag var orolig att barnet inte skulle få konsekvent vård med anledning av att sjukhuset kanske skulle misstänka att det inte finns täckning för räkningen. På socialförvaltningen talade de dock om att de täcker Mamanwa till 100 % p.g.a. deras problem i samhället i övrigt. Vi talade vidare med varandra och överenskom att samföra våra resurser inom FTMW med MSWD för att hjälpa byrådet i Adlay att nå alla analfabeter och stamfolk.

För Angel kom dock hjälpen för sent.

Hon andas inte längre. Den ängel som barnet har som ständigt ser Guds ansikte och försvarar varje barn, hämtade hem Angel till himmelen samma dag.

Vi hjälpte familjen med mat och lite pengar samt har hennes öde sett till att socialtjänsten och byrådet enats med oss i arbetet att hjälpa de fattigaste bland de fattiga. Men Angel fick inte vara kvar. Hon var enda barnet till Datu Mavin och Beauty och de är nu utan barn. Till skillnad med andra familjer i Filippinerna som har många barn, har de lamslagits av sorg.

Kan du hjälpa oss att se till att det inte sker fler familjer?

Din gåva till utbildning eller Mamanwastammen räddar liv. Vi saknar stamfaddrar. Känner du någon som vill bli, så rekommendera gärna till oss.

VUXENUTBILDNING

Utifrån de händelser vi upplevt i Filippinerna och som jag berättat om i våra nyhetsbrev detta år, har en utbildningsplan börjat ta form. Tack vare att två av våra nya medlemmar i styrelsen är licensierade vuxenutbildare, har en målinriktad förhandling ägt rum under våren med lärare i andra områden, hövdingar, byråd, gruvbolag, socialförvaltningar och kommuner.

Jag vill uttrycka att det börjar klarna för alla parter i samhället hur viktigt det är att varje kommun och stadsdelsförvaltning (byråd) har en egen utvecklingsplan att följa. Denna plan kan hjälpa olika organisationer att samordna sitt arbete till det bästa för de boende i området.

CARAGA-regionen med Surigao del Sur och Agusan del Sur är bland de allra fattigaste och underutvecklade i landet, och det måste råda enhet för att nå synliga framsteg.

I Filippinerna finns en population av ursprungsfolk, s.k. stamfolk till en total folkmängd av 10 800 000

(tio miljoner åtta hundra tusen). Det är jämförelsevis hela Sveriges befolkning plus 600 000 som är mer eller mindre analfabeter eller i minoritetsläge i Filippinerna, uppdelade i en mängd av olika stammar, och av alla religioner.

Vi ser framför allt att förståelse måste ges i praktiska utbildningar hur följande lagar skall kunna tillgodose alla i samhället via:

1. Mänskliga rättigheter
2. Barnkonventionen
3. Våld mot kvinnor samt likaberättigande

Vi hoppas att FTMW ska kunna skapa utbildningspaket i samarbete med DepEd (Department of Education), MSWD (kommunala socialförvaltningen), DSWD (provinsiella socialförvaltningen) samt de lokala kommuner, kyrkor och organisationer som visat intresse.

Den del som avser kommunalt samarbete i fadderpengen går bl.a. till denna utbildningsverksamhet.

Du kan även ge riktade bidrag till vår utbildningsverksamhet via vårt konto märkt EDP2000 eller som visas på vår hemsida.

På bilden ses Jennifer Urquia, vår nya föräldrarepresentant i FTMW tillsammans med Jovelyn Klaveness ge FTMWs gåva till Angels mamma Beauty och Mavins syster.

De framför sitt tack för sina sponserers stöd i sin stora sorg.

Med detta tackar jag för denna gång och framför mitt och mina medarbetares varma tack för ditt engagemang. Boka gärna redan nu ett besök på Torp i sommar. det ligger utanför Örebro och mer information kan fås via EFK, Örebromissionen eller Svenska Baptistkyrkor.

Observera att vi finns på Torp i midsommarveckan 15 – 19 juni!

Guds frid

Thor Klaveness

Adlay, Carrascal
8318 Surigao del Sur
Philippines

thor@tribemission.com
+63 929 803 6638

Fadderavgiften

Den månatliga avgiften för ett fadderbarn är €20/SEK200 eller €15/SEK150 för gruppssponsor och kan betalas på följande sätt:

1. Via autogiro
2. Via inbetalningskort som inbetalas per månad, kvartal, halvår eller år efter eget val.

Vid betalning inom Sverige kan betalning göras till konto enligt nederst på sidan.

För betalningar utanför Sverige men inom

Europa, betala till: NORDEA Sweden

IBAN: **SE31 9500 0099 6042 0418 2960**

SWIFT: **NDEASESS**

Internet sidor:

Hemsidan för nätverket:

www.tribemission.com

Filipino Tribe Mission Sweden's hemsida:

Se FTMS i menyn

Filipino Tribe Mission Welfare's hemsida:

Se FTMW eller Philippines i menyn

Fadderbarn:

Se Child sponsor i menyn

FILIPINO TRIBE MISSION SWEDEN

Org. Nr: 802422-2393   ftms@tribemission.com

Att: Klaveness

Norreväg 11/46

233 39 Svedala

Sverige

Ordförande Bodil Klaveness: klaveness21@hotmail.com

Kassör Rosauro Maniquis: ro_cee@yahoo.se eller

rosauro@tribemission.com

Kontoinformation:

Pg: 418296-0

Bg 5495-2361

Bank account: 9960 420418 2960

IBAN: SE31 9500 0099 6042 0418 2960

BIC-Code (SWIFT): NDEASESS